

МИРОЉУБ ТОДОРОВИЋ

ЗЛАТНО РУНО

НОЛИТ
Београд
2007

ОМЧА ОД КРИСТАЈА

ОСЛУШКУЈЕШ АПРИЛ

У бразди јаје. Зелени мишеви.
Соларне животиње. Лето касни.
На твојим уснама. Земља
обећана. Невиност и сјај. Будан сам.
Жедник. Сву ноћ дрхтавица. Под
сунцем угашеним. Осмотри
Северњачу. Дрво живота. Пршти
полен. Кристална беланчевина.
Трагање за обасјањем. Месечево
детињство. Ноћ нас усмерава.
Ускршња огрлица. Моћ над
смртницима. Дисање из кошаре.
Ослушкујеш април. Родност.
Равнодневицу.

БЕСКРАЈ

Окопниће. Ледени брегови.
Из твог ока. Падају креснице.
Као јабуке. Мир у души.
Златне сенке. На лишћу.
Враћају се. Напуштени градови.
У наше снове. Где је. Људска
вечност. У ноћном лептиру.
У цвету кађуна. Не мери време.
Откуцајем срца. То мој уд.
Продире. У бескрај. У твоју
влажну. Ружичасту таму.

ТИ СИ ОГЛЕДАЛО

Свилопреља у грлу. Ватрена
стихија. Чистота речи.
Apendix Virgiliana. У мојој
глави. Светлост несанице.
Зрно говора. Изнова зачето.
Ти си огледало. Јабука
зелена. Стаза скривена. У
недоступној гори. Препознај се.
У вировима Стикса. У
лику Кербера. Припитомљеног.

ВИДИШ ЛИ ДРУГО ВРЕМЕ

Ловци паукова. Ловци људских
сенки. Трагачи за новим језицима.
Ствари су несхватљиве. Твоја
уста. Испуњена речима. Магловитим.
Поплаве. Земљотреси. Језа рађа
песму. Из моје утробе. Звездана
кључаоница. Кап крви. У понору.
Видиш ли друго време. У грому
заточено. Из отровних ноздрва
поскока. Лед. И ватру.

НЕКО ЋЕ У СВОЈУ ТАМУ СИЋИ

У зачараној сам земљи.
Поноћ стиже. Лице јој нацерено.
Љубавница у месечевом крилу.
Запомаже. Запомаже. Сричеш
слогове Јеванђеља. Крв ти се.
Низ лице слива. Знаци заблуде.
Моје су песме. У пламену.
Залудна је жудња. Моћни маг
напушта постојбину. Неко ће
у своју таму сићи. У шкрге
речног бога.

ВЕНЧАО СИ СЕ

Светлуца у тами. Пупољак.
Лептирица. Басмар баца клетву.
На успаљене љубавнике.
Упознах се с незнанцем. Очи му
пуне гнева. Следбеник
Раскољникова. Наша тела се
узвисују. Над гротлом. Над
лазином. Ветроказ ти у уху.
Стопало ђавола. Венчао си се.
Са зверима. Сломио кичму
змији. Песма је то сада. У
озареном зрну. Грозда.

НИЗ ЛИЦЕ МОЈЕ

Ноћне стазе. Скривени ногоступи.
У шумском биљу. Мирисни траг
звери. Зауставио сам те. Муњо.
Над мутним вировима Мораве.
Громе. На вечерњем звонику.
Жањем речи. Затамњене. Златно
зрње. Говора. Књигу басми. Сричем.
На извору је дан. Срце жалфије.
Разлистава. Низ лице моје.
Вергилије. Теку сузе. Сребрне.

У ТАМИ НАШИХ РЕЧИ

Из бабињара. Златне пчеле
излећу. Плави се језик.
Погубљених комунара. Сањам
кристалну текију. На
длану запаљеном. Ти си
звездана Аријадна. Обгрљеница
мира. У тами наших речи.
Жеравица. Жуч. Бруј
узјогуњеног мора. Изашао сам
из пламена. Ледоломац на
сунчаној стази. Зауставио
револуцију. У пола седам
изјутра. Отворио чељуст.
Гладном мрестилишту.

ОМЧА ОД КРИСТАЛА

Устани. И запевај. Песму
немогућу. Раскриљује се
ноћ. У месечевом мразишту.
Чвор на моме језику. Омча
од кристала. Пробудиће се
муња. У крилу источника.
Неспокојне су мисли. Уморна
хранитељко мртвих. Вреба нас.
Острвљен. Лешинар с Проклетија.
Неман из предсказања. Из
твог се ока ваља.

ВИДИМ И ЧУЈЕМ

Дивља лепото. Заборављених
речи. Поноћ ме заслепљује.
Крезуби Хомер. С ножем под
језиком. Твој зверињак је.
Жедно сунце над домом. Слика
прошлог живота. Видим.
И чујем. Ловце на Зорњачу.
Кртицу под земљом. Пљусак
метеора. Невидљив анђео.
Пред нама корача.

У ДРХТАЈУ ЈЕЗИКА

Наша је мука. Успињање
уз речи. Будиш се. Вечна
глад. Чупа. Утробу
човекову. У бодљама
чкаља. Тајни знаци богова.
Згрчен између два ништавила.
Ти си двоглави бик. Стваран
и нестваран. Плод изопачене
еволуције. Нимфе напуштају.
Своје златне изворе. У дрхтају
језика. Све јасније назирем.
Звездану катедралу.

У БРЕСКВАМА ИЗ АЛЕКСАНДРИЈЕ

Време прошло и време
будуће. Почивају у времену
садашњем. Нећеш бити.
Заборављен. Ко гутљај воде.
Са извора. Низ лице одојчета.
Капље злато. Лепљив говор
пчела. Израстао си. У рањив
цвет. Љубав и покајање.
А онда одгон. Звездани
таласи. Бацају нас с неба.
Завршава се свет. У бресквама
из Александрије. У гневној
грмљавини песме.

ТИ ЗВЕР СИ НЕСПОКОЈНА

Не знам да ли је дан. Или
ноћ. У игри која живот значи.
Дивља плодност је у нама.
Изађи из своје сенке. Притиска ме
безречје. Ти звер си. Непокојна.
Занос нове жеђи. Крај вртача.
Понорних. Грозница нас гони.
Гласови нерођених. Земља
зачарана.

У ГРИМИЗНОМ СТУДЕНЦУ

Светлуца око твоје. У
невиделици. И олтар. И
кандило. Назиру се. Глас
зебње. У глухоти. Учење
о непролазном. Хајкачи ме
гоне. Мрачни и силовити.
Жељни крви. Гној звездани.
Низ лице се слива.
Жуч и мед. Мутно развође.
У дивљини. Ратници и
љубавници. Стварање је
спасење. У гримизном студенцу.
Твоје срце куца.

ЉУБАВНИК ВУЛКАНА

Страх од грома. Црни
пришт у сновима. Појата
у планини. Светли млечни
траг. Зар нам исти лик.
У замућеном извору. Са
угаслом жеђи. Плови
пусти дан. Дремљива нада.
Биље за бахорење. Љубавник
вулкана. Нестаје.
У сутону.

ЗОВ ХАЈКАЧА

Пробудила ме зора.
Анђео на земљи. Ветар се.
Са истока. Разлистава.
Снежни април. Твоја је
прича. Грозан. Гвозден
коњ. Тек откривена
планета. Чај од мајчине
душице. Не чујем зов
хајкача. Реч се расцепи.
Као плод. Док гризеш
усне раскрвављене. Целат
оштри нож.

У ПРАВИ ЧАС

Дошао сам. У прави час.
И видео. Оглодано трупло.
Џиновског пацова. Цвет
јагорчевине. Ти си сребрна
нит. Жеђ неугасива. Дуго
трчимо. Стрмом стазом.
Плућа пуна. Прозрачног
ваздуха. Бели коњ. Мирно
пасе. На месечини. Земља
поцрвени. Као крв.
За мене је то сновиђење.
Гордијев чвор. Неразмрсив.

ЖЕДНО ЈЕ МОЈЕ ТЕЛО

На северној страни планине.
Орао је двапут. Начинио круг.
Посадићемо нови храст. У
растреситу земљу. Цвет
с пчелом. На круници. Речи
немогуће. Жедно је моје тело.
Муње небеске. Пламне мржње.
Дивљег потока. Извире кошава.
Из ртањских јама. Ловац се
враћа. Без плена. Љубав је
Демијург. С јабуком у руци.
Укус метвице. И сјај језика.
У твојим зеницама.

РАСИПАЈУ СЕ РЕЧИ

Из светлости. Израњају.
Потајни језици. Златне
рибице. Крст. И круг.
Звони. Женско тело. У
нашим сновима. Крени
најзад. Ка вилином врелу.
Опакој нероткињи. У грло.
У родницу. Даха заустављеног.
Расипају се речи. Пред
најездом варвара. Топе
језици. Границе померају.
Месечева пахуља. На твојим
уснама. Кротка као ноћ.

ВРЕМЕ ЈЕ

Имаш хиљаду живота.
Плава крстачо. Шумадије.
Стеже лед. Бљује Луцифер.
Своју немоћну мржњу.
Ја сам коњиц твој. Блед
и ломан. Копита не
додирују смоницу. Црвено
иње у ноздрвама. Време је.
Брадвари оштре секире.
Над танким вратовима.
Измишљених народа.

СКРИВЕНИ СВЕТОВИ

Још увек. Дивља чулност.
Тела. Мој глас. У пупчаној
врпци ватре. Једва чујан.
Звоне. Скривени светови.
По мору. Вечерњи вихор.
Разноси пепео. Александријске
библиотеке. Жудња за речима.
Неисказивим. Где су међе
говора. Благо оном. Коме је
дан покривен. Смрзнутом
пљувачком богова. Снажан му
мирис. Из мошница. Отрован му.
На језику. Цвет.

ИСКОПАНИК

Обжарио нас је. Зеленом
светлошћу. У овчијој кожи.
Дивљи ум. Ратник пред
понором. Миљеник стихије.
Сећаш ли се Содоме. Скромне
колибице. На обали мора.
Отрова у телу Господњем.
То је наш бродолом. Дан
претежак. Лажни драгуљ.
На длану. Ископаник паклен.
Ожиљак му на лицу. Румен.
Као цвет.

УЗ ЈУТАРЊУ РУМЕН

Феникс. Из крви рођен.
Псалам вечности. Тек започиње
дан. Зелено ограшје. У
пшеничном зрну. Узлетео си.
Огњеним колима. С гавраном.
И плавим нарцисима. Као
сунчев чун. Уз јутарњу
румен. Опеваш тишину.
Грану која пупи. Раст.
И сјај.

ШАРКА

Црвено помрачење. Сок
од велебиља. Време парења.
И време сетве. Сањам. Град
без људи. Небеску пећину.
Пролећну грозницу. У ромору
кише. Краљевство сеновито.
Јалова је земља. Под нашим
ногама. На жарном камену.
Шарка поганица. У цвет.
Претворена.

СРПСКЕ ЗЕМЉЕ

Сунчани језик. Из древног
корена извире. Твоја сен.
Рајско дрво живота. Излетео сам
из златне колевке. „Срце је
безумниково као врч разбијен.“
Умири грозницу. У телу.
Буди светиљка. Бели облак. У
срцу Проклетија. Лелујају
Високи Дечани. У спрженим
очима краља. Прикрио се дан.
Источно. Јужно. На небесима.
Светле српске земље.

ЗЛАТНО РУНО

ИСТИНА И ЧИСТОТА

Корен свој. Не осветљавај.
Утаји срце непорочно.
Усови се мешају са огњем.
Тело расточено испарава.
Врати се скривеним
световима. Хаосу неразмрсивом.
У заливу. Запенушаног мора.
Посејдонови делфини. Глођу
људске кости. Из ока мога.
Истина и чистота. Кали се
рука оних. Који ће нас походити.
Са ужареним ножевима.
У тами зимогрозној.

ТИ СИ ЖУД

Орфејева песма. И гласови
сирена. Препознао сам њихов
зов. На звезданој стази.
Отвараш груди семењу. И
ветровима. У бесаној ноћи.
Прогони ме целат. Главе
располућене. Његова крв.
Шкропи моје лице. Видик мој.
Замагљује. Пчела у невремену.
Ти си жуд. Из које свет извире.
Рало. Белег Деметре. Нашим
дахом. И нашим рукама.
Обремењује земљу.

ВИДИМ

Ђавоља глава. На сребрном
тањиру. Из наших рана.
Тече црни мед. Пролазе
векови. Речи неподмитљиве.
Са неба уштап. Тек призвани гост.
Будиш соколаре. У зори
неизбежној. На Хароновим
уснама. Видим. Паклен
вез.

ЗНАЦИ СНОВИЋЕЊА

Пред поноћ чујем. Лепет
крила птичијих. Уздах воде.
У безданици. Светли златно
руно. На исплаженом језику.
Мед и со. Искасапљена
реченица. Знаци сновиђења.
Попљувао си богове. Горди
звездознанче. Махните
претке. Заблуделе трагаче.
Шумна је крв свемира.
У тами неизмерној.

И ХЕРАКЛИТ ЈЕ ПИО МЕД

Море успламтело. Невидљива
огризино моћних. Иза модрих
стабала. Твој звездани одсјај.
Зов ненаданог рађања. Међ
угрушцима крви. Лутамо
недоступом. Сан и жеђ.
Ломе наша тела. Зелена
измаглица. Пена на језику.
Зазвонио је портал. Немушт.
Разговор. Са стварима.
Ноћне химере не заборави.
Отровне залогаје. Слатке речи.
И Хераклит је пио мед.
Са наших усана.

УТВАРНИ БЕСКУЋНИЦИ

Изнад моје постеље. Застала је
зора. Јутарње пчеле. Као
жеравице. Ружо Аулиде.
У тескобном језику. Црвена
бразготино. Покрај твога
дома. Пас и Агамемнон.
Утварни бескућници. Промичу
пустаром. Бога не препознају.
У месечевој колевци. У оку
ћилибара. Из речи затруднелих.
Дише. Нова песма.

ЦРНО МОРЕ

Нек буде помрачење.
Уморна су тела наша.
Између врела и планине.
Опака муња. Искрсава.
Мртви. У кожу увијени.
На врховима врба висе.
Плен грабљивица. Белоушка.
Месецу посвећена. Леже
плава јаја. Исцедио сам
моћне речи. Из звезданог
портала. Певају. Кост
и камен. На утварном
беспућу. Црно море је.
Пред нама.

ИЗ НЕПРОЗИРЈА

Златна пастрмка ми.
У устима. Склиска.
Неухватљива. Крв јој
из очију бризга. Омађијана
љубавница. Чујеш ли
понорницу. Под ногама.
Њен мукли зов. Из
дубина. Глас чаробнице
Медеје. Леди се у
ваздуху. Из непрозирја.
Бије. Ветар црн.

ЗЛАТНО РУНО

Уснула је земља. Нема нам
пута. Ни ноћаја. Док песму
не уловимо. У врелу ускиптелом.
У капи кисеоника. Јуродиви
песниче. Искачеш из колевке.
Као плод небески. Троглави
змај. У бајци недосањаној.
Дрхтећи од грознице. Ка
понору пловимо. Златно руно
језика. У грлу нам спава.

БЛАГДАН

Караван. Без путоказа.
Цветно острво. На видику.
Делфини. У твојим сновима
Семе јаловог љубавника.
Амор и Психа. У леденој
ложници. Тече време.
Оргамам. Измаглица. Ја сам
ожилиште. Вулкан утуљени.
На моме столу. Јечмена
погача. Натопљена вином.
Благдан испуњен. Речима
подивљалим.

ДРХТЕ ТЕЛА НАША

Невидљиви богови. Играју се
тобом. Зачарана Северњача.
Из мора искаче. Наша водилица.
Еолови ветрови. Заробљени. У
бешици свињској. Хитнух нож.
У осушену земљу. Тврди су
зидови. Градова на истоку.
Месец хладан. И мртав. Јасонова
глава. У змајевој чељусти.
Гаврани лете у Скитију.
Дрхте тела наша. Копни.
Млечни пут.

ЈЕДЕМ ХЛЕБ ИСПОСНИЧКИ

Огризак зоре. У измаглици.
Моје поводљиво срце. Иза зида
жамори. Ноћник несмирљиви.
Осмех новорођенчета. Црвено
пролеће. Света роса је. На нашим
длановима. Знак видовњака.
Трчимо према северу. Црни
стубови. На граници. Мутно
плаветнило. Да ли ме препознајеш.
Несита недођијо. Једем хлеб
испоснички. Пијем горку.
Воду.

ХЕКАТА

Жежен жрвањ се буди.
Чујеш ли га. Отисци стопа.
У пепелу. Твоје срце гори.
Над главом нам лавина.
Хеката чаробница. Кобила.
Пас. И вучица. Жена са
три тела. Видео сам јој
знаке љуvene. Отровне
стреле. Риђовке. Разјарене.
Плавичаста глава пениса.
У оку јој сјакти.

ГЛАД И СТУД

У шупљем храсту. Гнездо
стршљенова. Немир. Пред олују.
Задрхтао је брод. Истопила се.
Над нама. Ломна стрела грома.
Добро јутро. Плави небески
цветови. Море избраздано.
Воденим змијама. Тескобно ми је.
У овој кожи. Не верујем вам.
На реч. Афродитине љубавне
чини. Прождиру ми тело.
Ја сам копље минијско.
Глад и студ. У песми
недосежној.

ОСЛУШНУО САМ БАСМУ

Топи се сунце. Сребрни бор.
У планини. Под кореном му спавам.
Из дроба твог. Запаљеног. Жустра
срна искаче. На стрмом смо путу.
Исток. Пун устава. Замке
непролазне. У сенци високог
Кавказа. Влада. Неизрецива. Вучји
накот урличе. Ослушнуо сам
басму. Тешку као камен. Бреме
говора. Модра нам земља.
На језику. Опак се огањ.
Распламсава.

СУДИЛИШТЕ

Одломљен хлеб. Мед на
испуцалим уснама. Дрхтиш
речима омађијан. Пацови
окужили дан. Из поља ражи.
Јато јаребица. Сан је наша
збиља. Ни киша. Ни сунце.
Не могу нам. Подарити
плодове. Измилеће гуја. Из
грла биљарице. Пловимо
ка лављим чељустима. Ка
нашем судилишту. Колхиди
затрављеној.

БРЕМЕНИТ ПУТ

Сједињујемо се с морем.
Далеко су Херкулова врата.
Добро јутро. Пламени валови.
Острва изгубљена. С месецом
у оку. Тамо се зачиње дан.
Тајна неразјашњива. Нема
земље за очајнике. Бременит
пут. Јутро благословено.
Пљувачка богова. Слива нам се.
Низ лице.

ИЗ ТВОЈЕ БЕЗДАНИЦЕ

Око фауна. У извору.
Тамо где спаваш.
С поганицом. На стази.
Кривудавој и уској.
Прах нам прекрива.
Лице. Под сантрачем.
Под Вечерњачом. Уз
шкрипу храстовине.
Заискри ожилиште.
Желим да утајим.
Беспут и крв. Грдобне
речи. Из твоје
безданице.

ПОД ТВРДИМ УЗГЛАВЉЕМ

Ритам таласа. И звезда.
Бели обриси. Обала безимених.
Баштиник сам неба. И
земље. Моја реч следи.
Аријаднин вез. То је наше
рождество. Сјај говора. Над
узнемиреним морем. Дође
крај благодана. Тамна је
пустош. Гранитна несаница.
Под тврдим узглављем.
Режеш црни хлеб.

ОЗВЕЗДАН

Купам се. У мразним водама
Стикса. Тамо где модро сунце
зарони. Куга. Из гримизних
слова истиче. Са сновидног
севера. Надиру олује. Аполоне
спутај своје стреле. Спржио си
нам њиве. Начинио их јаловим.
Разјапљена је чељуст неба.
Устрептао. Озвездан. Кужну
неверу призивам.

ТАМА ОТВАРА ТАМУ

Недохватно је средиште
света. Ноћ нам везује руке.
Утроба земље. Отворена.
Уловио сам сирену. Кћер
остарелог Посејдона. Једва се
придиже. Преморено море.
Весламо целим телом.
Пуни ишчекивања. Запаљене су
бакље. Јаја галеба у
шаци. Тама отвара таму.
Погубни наук постојања. Гладни
морски пси. Прате нашу лађу.

РЕЧИ ИЗ СТВАРИ ИСТИЧУ

Трипут закуцасмо. На врата
беле гробнице. Дионис је мртав.
Црвеним језиком. Зора упозорава.
Бог је виноградар. Тамо где су
рвеници. Станиште је наше
славе. Речи из ствари истичу.
Предели зачарани. Стигли смо
горопадни. Људи-кукцождери.
Пламтеће богомоље. Кроз ноћ
летимо. Рајске птице
ловећи.

КУЛА НЕДОСТУПНА

Човек без једне сандале.
Прелеће планину. С лакоћом
лебди. Изнад блудног раја.
Полазимо у зору. Наша весла
зарањају у море. Разбијају се
таласи. О кљун Арга. Вода је
густа. Покривена пеном.
Са твога длана. Храст. Високо
расте. Кула недоступна. Звон
кристални. Свето дрво.
Из трбуха земље.

КРОЗ ВИЛИН СВЕТ

Мене годишњих доба. Ритам
крви. У телу. Над главом нам.
Даждевњак. Стена. Рушно стабло.
Први је дан у месецу. Јутро
љубави. Из цвета. Из јантара.
Жеђ и сумња. Где је златокоси
дечак. Опседнут вечношћу.
Сенка сна. Еуридика у огледалу.
Кроз вилин свет пловимо.
Очију отворених. Уз шум
морских таласа. Бајковито
дисање воде.

ЦРВЕНО ПОМРАЧЕЊЕ

Време орања. Сејања јечма.
И жетве. Бајколики предели
Колхиде. Упознао си нас
са храмом. И дроздовима.
Опаким северцем Скитије.
Устајемо из колевке. Црвено
помрачење. Наши прозори су
отворени. Туче лед у
слепоочнице. Бруји бронза
вековна. У мом уху.

ИЗАЗОВ

Сунчев обжар нас заслепљује.
Јабука украшена. Плавим
прстеном. Звезда падалица.
О земљи сеновитој. Настави
да снујеш. Отров ти у
ноздравама. Изазов изгнанаства.
Краљица смрти. Из таме
проговара. Њихова лица.
Запрљаћемо балегом. Моја су
имена многобројна. Отвара се
Пандорина кутија. Пожудно
море је. За нама.

ЖАР И УЗДАХ

Дуго путовање. Без почетка.
Без краја. Пред јутарњим
жртвеницима. Жар и уздах.
Ослушкивање бесмртности.
Лептири. Са затрепталих
крила. Прах истресају.
Светлост је у нама. Стотину
цветова. Песници разуздани.
Освајају планету. Из свежих
речи. Шикља густа крв.

НА ВРАТУ ОРИОНА

Пољубац наш. Клица плавог
грома. У замку ухваћена.
Нерањив си. Чудотворна
маст. Штити твоје тело.
Вода сновидна. Из ока
извире. Видео сам. Ловиш
вучји накот. Сунцу жуч
испијаш. У жилицама. Пев
сокова. Моћни вез беланчевине.
Дах је твој. На врату Ориона.
Ловца ослепљеног.

ШТА ЈЕ ПРОВИЋЕЊЕ

Наслућујем пожаре Средоземља.
Смарагдна острва. Миомирисно
биље. Све је у покрету. Утопљеник
с каменом око врата. Дивљи
голубови. Касни пролеће. Кроз ведри
априлски дан. Сишао сам. У рајску
долину. Шта је провићење.
Крај гробова стражариш.
С јабуком у грлу. Прозиран.
И снен.

У ЈЕЗИКУ ЈЕ

Преједрили смо грчке земље.
Струје Босфора. Олује мора
Негостољубивог. Ти који не
препознајеш. Бога у себи.
Са дивљим кестеном. Међ
зубима. Шта сада сањаш.
Шта очекујеш. У језику је
творачка моћ света.
Сирове речи. Из кавкаских
пролома. Отварају нам врата
пакла. Комад отровног
азијског неба. Улио се.
У крв.

ПРИВИД И ЗАГОНЕТКА

Низ мртву дољу. Шум
кестеновог лишћа. Облаци
скакаваца. Заклонили сунце.
Молитвени мир. У твојим
сновима. Стражар куле рушне.
Запалио сам тамјан. Јаје
препелице у песку. Пун
ишчекивања. Пителија. Завесом
дима овенчана. Језик разгрће.
Њене слепе очи. У зеници
света. Привид и загонетка.
Горљив зев судбине.

У МОРУ ЈЕ ВЕЧНОСТ

Чувајте се. Ускиптеле
воде. Таласи опијају. И дан
и ноћ. Од удара громава.
Стрепи наше тело. Магично
пулсирање. Свемира и света.
Саградили смо мостове. Илузију
слободе. Јалове су оранице.
У мору је вечност. Сјај
и девичанство.

ЖУСТРИ КОЊИ ЗВЕЗДАНИ

Лице Адониса. У пролећној
свежини. Из сеновите горе.
Детлић неуморан. Чуј то
ветар тумара. Љубав
неузвраћена. Простор
немерљив. Дволичним речима.
Из ока се помаља. Гладни
биљни црв. Оставио си
планету. Космичким
пљусковима. Љубичаста
тама. Пламен. Ватра. Бес.
Жустри коњи звездани.
Ржу по сву ноћ.

НАПУШТАМ СВОЈ ДОМ

Отвори звездану капију.
Погледај снежне планине.
Срп подивљалог месеца.
Огромна. Пуста небеса. На
рубу дубраве. Паклен облак.
Испод њега пожари. Фаетон
у кочијама. Реска реч.
Крик избезумљеног. Време
превртљиво. Напуштам
свој дом. Краљевство
урокљиво. Родницу и речник.
Отровну љубавницу.

ЦРНА ЈЕ НЕДЕЉА

Бродимо дуго. По незнаном
мору. Са тешким веслима.
И угаслом надом. У обзорје.
Заблиста круница лотоса.
Јаје сребрно. Плод обесног
сунца. Семе живота. Симбол
ускрснућа. Ја сам велика
књига. Стабљика расцветана.
На челу твојем. Око соколара.
Донео си дарове. Глад и
чежњу. Црна је недеља.
Пијемо крв змијску. Једемо
тело. Уловљеног бога.

ПОНОВО ПРОБУЋЕН

Стрме литице. Непознатог
света. Неман излази из мора.
У белој магли. Летњег
праскозорја. Згушњава се дан.
Звездани зов живота.
Био сам на Олимпу. Дао
облик легенди. Мирисно лишће
ловора. На твоме лицу блиста.
Птичији измет. Ишчекивање.
Снатри Млечни пут. Постаћу
експлозија. У зори недосањаној.
Поново пробућен.

ВЕТАР ВЕКА

Вода замућена. Загрљај
Посејдона. Ти си крај. И
почетак. Сањач историје.
Ars poetica. У писму
видовитог. Бесконечно
праскозорје. Угледали смо.
Плаве врхове Кавказа.
Из мајчине утробе. Крик
новорођенчета. Наше руке.
У злату. У невремену.
Ветар века нас.
Развејава.

ЗАСТАЈЕМ НАД ПОНОРОМ

Представа је завршена. Прошли смо
Сцилу и Харибду. Умивени росом.
Пробуђене земље. И од тада.
Почело је тећи време. Расап
цивилизације. Утроба запаљена.
Љубав. Пакао. Изгнанство. Трагаш
за златном јабуком. Реч и слика.
Застајем. Пред понором. Глас твој
из таме одзвања. На граници смо.
Недокучивог света. У језичкој
крчевини. Мирис древног корена.
Лептир пламене боје. На лице нам
слеће.

ПОРАЗ ЈЕ ТО ТВОЈ

Плове бродови феничански.
Од мора. До мора. Северњача
и плима. Таласи безмерни.
У градовима. На истоку.
Корали крвљу обливени. Жар
отимаш пепелу. Вртложно
сударе речи. У оку Медузе.
Црна шума. Без плода.
Пораз је то твој.
Твоје непостојање.

КРАТАК НАМ ДАН

Грми ветар. У даљини. Поноћ
пуна погубних отрова.
Спремаш се за молитву. Јаје је
извор. Из ког се рађа свет.
Жар-птица. На крми нашег брода.
Бес крвожедних богова.
Подарио си нам. Хлеб и вино.
На храстовом столу. Страшну
причу предака. Пред очима нам.
Таласи узнемиреног мора.
Бела ружа Босфора. Познајем
мразна поља Скитије.
Кратак нам дан. На измаку.
Путовања више нема.
Хладна је крв. Што кроз вене.
Тече.

ОТЕЖАЛИ СМО СЕБИ ПУТ

Пепељасто је море. Путујемо.
Према сунчевом рођају. Без
страха и језе. У својим
горљивим срцима. Лађа Арго
са педесет весала. Погледај.
Сребрне храмове. На острвима.
Дрске чаробнице. Злих очију.
Ја сам Аум. Знак творачког
даха. Наговештај олује. Поскок
и девица. Из вртача зуре.
Отежали смо себи пут. Ти си
слуга и талац. Свога трошног
тела. Ускоро ће дан. Сети се оног.
Ко је први угледао лице.
Намргођеног Бога.

ТУЋИН

Звездани блескови. У божијем
оку. Пут у недођију. Видех
белу кују. Пред вратима града.
Извор неоткривен. Пуста су
станишта. На дивљем острву.
Сунце у зениту. Поскоци разјарени.
Зјапи пукла стена. Закопасмо
књигу. Крај оглоданог скелета.
Земљу да оснажи. Туђин је
дошао. Златно руно вреба.
Језик наш насушни.

ЗОВ

Зелена ружа. Под нашим
узглављем. На кавкаским
висовима. У бајци.
Заборављеној. Твоја усирена
крв. Светиљка неугасива.
Занос духа ватре. Омамна
слобода. Корење се винуло.
У небеса. Жарни мед. На
уснама. Задрхтао си изнутра.
Ритам језичке енергије се
убрзава. Песма поноре додирује.
Зов другог света је. У нама.

ОДЈЕКУЈЕ КРИК

Са ожарених цветова. Звездани
звездоломи. Боја ватре и крви.
На лицу вулкана. Главиња
дрзник. Кроз цветну мећаву.
Твоја рука је знамен. Оргазмичка
Нинива. У девичанском оку.
Спремно покајање. Уловио сам
отровницу. Свукао свето Руно. Са
храстовог стабла. Преко река.
Равница. И дивљих планина.
Одјекује крик богова.
Похараних.

СПОКОЈ

Жар се. У црне угарке
претвара. Ниско сунце
над морем. Унезверене
звезде. Гола пожуда.
Сажиже наша тела.
Кормилару. Улови оком
Северњачу. Зауздај. Олујне
ветрове с планина. Пламен
ти у срцу. Руке грозничаве.
Испод сребрног покроба
неба. Спокој. Снене земље.

ПАУЦИ

Сунце на обзорју. Ружичасто
море. Ко изгнаници лутамо.
Пустом земљом. Трули трн.
У кости. Пауци месец премрежили.
Недремљиво око историје.
Испирамо злато. Помоћу
овчијег руна. Капи кише.
Цветају нам по телу. Медејин
колхидски шафран. Поуздан лек
за костобољу.

ОПСЕНА

Пред нама град. Искрсава. Иза
смоквиних стабала. Светлост и
пустолина. Тамо где нам се
сенке укрштају. Фантомски љиљани.
Непрозирне реченице. Сакрили смо
лице. Пред господарем неба.
Опсена и срџба. Прах и лед. На
другом крају. Црног мора. У светом
забрану. Змај троглави спава.

ЗНАМ ТЕ

Твоја чудесна рука. Срп
изједеног месеца. Пијани
од медовине. И вина.
Саградили смо кулу. Са
хиљаду лобања. Склониште
љубави невидовне. Знам те.
Брзореки Јасоне. Ни мач.
Ни омча. Не спавају. У
небеској колевци. Наша
недоумица. Знак рађања.
Јаросне мистерије. Глас
опчињеног. У расцвалом
пупчанику песме.

ДВОРАЦ

Разбистрио се дан. Коњи
већ возе. Сунчеве двоколице.
Зевс даждодавац. На Олимпу.
Дрема. Застајемо немоћно.
Пред немирним морем.
Грозница у телу тиња. Из
далеке домаје. Кумулуси.
Сребрни пацови. Навиру.
На седмом небу. Дворац твој.
Од ћилибара. У сенци његовој.
Наше је изгнанство.

ПРОБУДИО САМ СЕ

Била је кишна зима.
Феничанске вазе. На трговима.
Знаци спокоја. Ветар се
стишава. Ти који трагаш.
За изгубљеном речи. Језик
је пламен. Дивљи коњ.
Пролећна измаглица. Пролази
поноћ. Опака замка таме.
Маглена месечина. Зов
лудости. Пробудио сам се.
Усхићен. С набреклим удом.
У шакама.

ОСТРВО СИРЕНА

Рукама додирујемо. Темеље
древног храма. Лица заносом
обасјана. Узми. Понекад.
Кору црног јасена. Дах везиље.
Зиму. Из ока веверице.
Орфеј ће запевати. Песму о
постању. Разгарају се ватрени
језици. Над морем. Мирис
таме. Као воњ прашине. У
заборављеним стварима.
Ослободимо уши. Острво сирена.
Далеко је. За нама.

ТИ СИ ТУ

Лелујају се. Планински
врхови. У нашим зеницама.
Игра речи и тишине. Зуби
цвокоћу. Обара нас грозница.
Под овим црним. Несигурним
небом. Спаљивање земље.
Хаос је оплодио облике.
Елементе праматерије.
Светлост. Сласт оргазма.
Ти си ту. Као житно класје.
Жамор историје. Као зид.
Необјашњив.

ЧЕКАЈ МЕ

У почетку. Беше реч.
Људско семе. У божијем уху.
Звездана пустолина. По њој
лутам. Са змијом. У устима.
Копне снегови. Распевала се
земља. Прах небески. Под мојим
ногама. Спавај опрезно.
И сутра. У праскозорје.
Очисти се крушином. Умиј лице
водом изворском. И чекај ме.
У маслиновој гори.

ЈАСОН

Расекао си његово тело.
На комаде. И бацио их.
У Истар. Ништа те
не оправдава. На трошном
светилишту. Мач и мед.
Устук тамној рани.
Дражи нас море. Љубичасто.
Покровитељ бесконачности.
Тамо. Где је засветлуцало
Руно. Сопствени језик.
Гризеш. Откуцаје срца.
Стишаваш. Бесмртан.
И пуст.

РЕЧИ

Наранцасти млазеви светлости.
Дани оплодње. Вртови орхидеја.
У космичком забрану. Рањив. И
свеж плен. Застајемо. Ни воље.
Ни храбрости. У лутању
планетом. Шта радиш. У овој
мрклини. Пuteви нам се
укрштају. „Сваком семену
своје тело.“ Речи. Речи. Насушне.
Крвљу испуњене. Ко пси
из Тесалије. Из жлезда.
Навиру.

ОЧЕКУЈУ НАС

У затрављеном вилајету. Источници
узаврли. Сунце је на заласку.
По плазинама. Дах Господњи.
Заурлај тело. Заражено. Ухвати
црвеног лабуда. И златну књигу.
Руком исписану. Сумњива је
светлост језика. Миришем пепео.
Звездари подупиру ноћ. Наш
брод. Сад лута без кормилара.
Очекују нас ледене литице.
И крај света.